

SVENSKA JOURNALN ALEN

LÄKARMISSIONENS MEDLEMS-
OCH ORGANISATIONSTIDNING
NR 1 FEBRUARI 2021 ÅRGÅNG 97

Amina, 7 år, bakade och sålde pepparkakor för att samla in pengar till Give a Child a Family i Sydafrika.

UTBILDNING:
**Sömnad
som ger
framtidstro**

GIVE A CHILD A FAMILY:
**Generositet
mättar barn
i Sydafrika**

BRUNNSBORRNING:
**Vatten är
vägen till
bättre hälsa**

75

Så många år har
vi firat Vänliga
Veckan i Sverige.

Hjälpande kakbak

MÄKLARINGEN BYGGER HUS I FLYKTINGLÄGRET KYANGWALI UGANDA

mäklarringen

Mäklarringen har länge stöttat Läkarmissionens arbete. Samarbetet inleddes 2013 och vi tänker fortsätta ge fler barn chansen och möjligheten till ett bra liv och en bättre framtid.

Nytt för oss är att vi stöttar flyktinglägret Kyangwali i västra Uganda genom att bygga hus. Ytterligare ett steg i vårt långsiktiga arbete att hjälpa barn på flykt.

www.maklarringen.se

VI HJÄLPER OMRÅDEN, FÖRETAG OCH MÄNNISKOR ATT VÄXA

När nya företag kan etablera sig och erbjuda arbetstillfällen skapar det liv och rörelse på platser som tidigare har varit öde, och gör skillnad i människors vardag. Det tycker vi är bra! Vi är ett fastighetsbolag som utvecklar kontors- och industrilokaler i expansiva områden i Stockholmsregionen. Du läser mer om oss på stendorren.se

STENDORREN

Lokaler som gör skillnad.

HEJ!

VÄLKOMMEN TILL SVENSKA JOURNALEN NR 1, 2021

Även i Sverige möter vi utmaningar

Det är mycket som vi inte kan påverka här i livet. Men ibland är vi med och påverkar mer än vi tror. Så tänker jag ibland när jag träffar människor som fått hjälp tack vare Läkarmissionens givare. Tricket är att vi är många. De flesta gåvor som Läkarmissionen får är förhållandevis små var för sig. Men tillsammans blir det stora summor som kan göra mycket. Vissa arbeten har Läkarmissionen stöttat länge, som Panzsjukhuset i Kongo eller Give a Child a Family i Sydafrika. Andra arbeten stöttar vi under några år. Men de personer som har fått hjälp finns kvar även när arbetet är avslutat. I det här numret har vi försökt samla lite solskens-

”Årets Vänliga Vecka har temat: Var vänlig mot någon som har haft ett tufft år.”

historier, både gamla och nya. Ibland kan omständigheterna vara nedslående. Så är det naturligtvis för många som vi hjälper. De som bor i fattiga länder.

De som går långt för att få tag på rent vatten som sen ska bäras hem. De som inte fick gå i skola som barn och aldrig fick lära sig läsa. De som lägger sig på kvällen och är oroliga för vad som kan hända under natten. De som tvingas fly och lämna allt.

Men även i Sverige möter vi utmaningar när livet inte ser ut som vi vill. Både i det lilla och stora livet. Därför känns det extra bra med årets Vänliga Vecka som har temat: ”Var vänlig mot någon som har haft ett tufft år”. Som givare till Läkarmissionen är du med och påverkar ute i världen. Men kanske behövs det mer än någonsin att vi tänker på varandra här hemma också!

EVA NORDENSTAM VON DELWIG
KOMMUNIKATIONSCHEF PÅ LÄKARMISSIONEN

FOTO: MARTINA HOLMBERG

Utbildning ger hopp i Bukavu. Sid 8

FOTO: ANNA LEDN WIREN

05 Tack Radiohjälpen! Läkarmissionens ansökan om stöd godkändes. 2,5 miljoner kronor går nu till hälsovård i Niger.

07 Stort hjärta Amina Månsson samlade in pengar till barn i Sydafrika.

18 Hjälp bar frukt Gatubarnet Etienne fick en ny chans. Idag är han egen företagare.

Monica vill sprida ljus i mörkret. Sid 14

22 Vänlig humor Torbjörn skämtar aldrig på andras bekostnad.

24 Snällkarameller Vem vill du ge bort vänlighet till? Våra ambassadörer svarar.

26 Vatten till alla En borrad brunn är första steget till att värna om människors liv, sanitet och hygien.

FOTO: SAI DE SILVA

Peppa andra under Vänliga Veckan. Sid 6

28 Nina Campioni: Ingen av oss är immun mot vad livet utmanar oss med.

Läkarmissionen

LÄKARMISSIONEN är en biståndsorganisation som verkar för hållbar fattigdomsbekämpning utifrån ett rättighetsperspektiv. Läkarmissionen startade 1958 och har utsatta kvinnor och barn som en primär målgrupp. Från och med 2019 är International Aid Services, vars fokus är vatten och sanitet, en del av Läkarmissionen. Det gemensamma arbetet leds från Läkarmissionens huvudkontor i Vällingby. Insatserna görs främst i Afrika men även i Latinamerika, Asien och Östeuropa. Verksamheten finansieras till största delen genom insamling från allmänheten i Sverige och institutionella bidrag. Läs mer på lakarmissionen.se.

Aminas pepparkakor hjälpte barn i Sydafrika.

Foto: Anna Ledin Wirén.

69

procent av svenska folket ser ljusst på framtiden, trots läget med ökande smitta i samhället. Kantar Sifo

6

av 10 tycker att svenska folkets beteende är ganska eller mycket dåligt i kampen mot coronavirusets spridning. Kan det vara ett rop på mer vänlighet och respekt mot varandra? Kantar Sifo

FOTO: CDC

1,6

miljoner människor i Sverige är 70 plus. Denna målgrupp prioriteras i vaccineringen mot covid-19. SCB

FOTO: LÄKARMISSIONEN

Vägning av barn.

Akut undernäring hos barn i Niger

Stora utmaningar i hälsodistriktet Say och Torodi

I augusti startade Läkarmissionen ett arbete i Niger för att komma tillrätta med svår undernäring hos barn i hälsodistriktet Say och Torodi.

Det är ett arbete som sträckt sig längre än "mat för dagen" och även innehållit aktiviteter som utbildning för mödrar och barn på de hälsocenter som Läkarmissionen stöder.

De har lärt sig mer om hur man kan rena vattnet hemma, om covid-19 och livsmedelshygien. Där delar vi ut hygienpaket med tvål och vattenreningstabletter och det har även ingått reparationer av latriner på hälsocentren.

Det har varit stora utmaningar eftersom vissa hälsocenter ligger avlägset och är svåra att komma till under regnperioden. Men tack vare personalens engagemang har det ändå varit möjligt att utföra dessa aktiviteter som bidrar avsevärt till hanteringen av svår akut undernäring i Say och Torodi.

Vill du hjälpa barnen i Niger? Använd det bifogade inbetalningskortet i mitten av tidningen.

FOTO: LÄKARMISSIONEN

Utdelning av hygienpaket.

FOTO: LÄKARMISSIONEN

Reparation av latriner.

Stängda skolor öppnas i Etiopien

När pandemin drog in stängdes skolorna för att begränsa dess framfart. Men nu blåser friskare vindar.

Vi har fått glädjande nyheter från vår partner i Addis Abeba, Etiopien. Där pågår förberedelser för att öppna skolorna efter nedstängningen under pandemin.

– Vi är lättade över att äntligen få träffa våra elever igen, säger en av lärarna.

Nu arbetar man med att desinficera alla klassrum en extra gång och på varje skola finns ett isoleringsrum om någon misstänks ha smittats av covid-19. Vår partner fortsätter att distribuera livsmedel som pasta, ris och olja till familjer i utsatthet och för sjätte gången sedan pandemin började delar man ut paket med hygienprodukter.

FOTO: ERIKA STENLUND

Nu förbereder skolorna för att öppna igen efter pandemin.

FOTO: LÄKARMISSIONEN

Alla är värda god vård

Visste du att minst halva jordens befolkning saknar grundläggande vård?

En av Läkarmissionens viktigaste hjärtefrågor handlar om just det, tillgänglig vård för människor i utsatthet.

Det var också temat för insamlingsatsningen som Musikhjälpen gjorde tillsammans med Radiohjälpens 2020, "Ingen människa ska lämnas utan vård".

Och vi har därför en glädjande nyhet att dela med oss av! Radiohjälpens har godkänt vår ansökan om 2,5 miljoner kronor till Niger gällande primärvård. Eftersom hälsostrukturen i Niger är bristfällig hoppas vi att detta kan skapa förändring på längre sikt.

Detta kan skapa förändring på längre sikt.

FOTO: LÄKARMISSIONEN

Nytt regionkontor invigt

Läkarmissionen arbetar både med lokala partners och har egen verksamhet i olika länder. I slutet av hösten öppnades ett regionkontor i Addis Abeba i Etiopien, med ansvar för Läkarmissionens eget arbete i Niger, Sudan, Sydsudan, Dubai, Tchad, Djibouti och Etiopien.

Var vänlig mot någon som haft ett tufft år

Årets Vänliga Veckan 8-14 februari

Vänliga Veckan har funnits sedan 1946 och startade med en trafikräknare som stod vid Tranebergsbron i Stockholm.

Han konstaterade att folk såg sura ut i trafiken och skrev en insändare om detta. Entreprenören Harry Lindquist läste och fick en idé om en vecka om året när människor skulle tänka extra på att vara vänliga i trafiken, hemma och på jobbet. Harry Lindquist grundade även Läkarmissionen och därför hänger Läkarmissionen och Vänliga Veckan ihop. Varje år har vi ett specialtema. I år är det vänlighet mot någon som har haft ett tufft år.

FOTO: DRZ

Vänliga hälsningar världen över

INSTAGRAM

Ingela:

Vem vill du vara extra vänlig mot år 2021?

– Alla jag möter, men framför allt de som ser ensamma och ledsna ut eller verkar vara i behov av hjälp.

Vad tar du med dig från år 2020?

– Vilket enormt värde som faktiskt ligger i socialt umgänge och fysisk beröring (speciellt kramar).

Karin:

Vem vill du vara extra vänlig mot år 2021?

– Sjukvårdspersonal!

Vad tar du med dig från år 2020?

– Allt blir inte som man tänkt sig, men det blir bra ändå.

ETIOPIEN

Lina:

– 2020 var ett svårt år för många i världen, även i Etiopien.

Jag har frågat

mig själv vem jag skulle vilja vara extra vänlig mot nu och varför. Jag väljer inte ut någon speciell för många behöver tröst just nu. Flera etiopier har drabbats av effekterna från coronaviruset, vilket lett till politisk instabilitet och hungersnöd. Sen kom invasionen av gräshoppor som förstörde grödorna för jordbrukarna. Människor har också dött till följd av kriget mellan den federala regeringen och den regionala regeringen i Tigray. Mer än 500 oskyldiga har diskriminerats på grund

av sin etnicitet och språk och dödsdats; många barn har lämnats utan föräldrar. Så många behöver tröst och stöd nu.

TCHAD

Fambones:

– Jag skulle

vilja vara snäll mot alla och särskilt mot de som behöver mest stöd just nu i vårt land, som änkor och föräldralösa barn. De behöver verkligen vår kärlek, välgörenhet och vård.

Nesie:

– Jag vill vara extra vänlig mot barn och människor i utsatthet, funktionshindrade och föräldralösa. Barnen behöver vårt skydd och stöd för de är vår framtid.

7 tips på kärleksfulla handlingar

tips på kärleksfulla handlingar

1. Kärleksbomba

Säg något snällt till någon på nätet.

2. Överraska

Ge en present till någon som förenklar din dag.

3. Längta

Hör av dig till någon du inte har pratat med på länge.

4. Stråla

Bjud på ett extra leende i trafiken eller i affären.

5. Stötta

Hjälp någon med något du tror den behöver hjälp med.

6. Tacka

Tacka en person för något den gjort eller ofta gör för dig.

7. Lyssna

Hjälp någon att hitta rätt, genom att lyssna. I livet eller i affären.

2020 har inneburit stor sorg för många, men jag ser det som ett år som också givit väldigt mycket. Kanske inte i häftiga upplevelser men påminnelser om att de man älskar är viktigare än prylar. Att glädje finns i de små sakerna och att vi måste värna även om de människor vi inte känner.

En fin hälsning från Anna Kalf som är en av Läkarmissionens givare.

FOTO: PRIVAT

Amina på plats för att sälja pepparkakor till förmån för Give a Child a Family i Sydafrika.

Aminas kakor hjälper barn i Sydafrika

Försäljningen gav 120 500 kronor

Ingen är för liten för att göra vänliga insatser. Det har Amina Månsson, 7 år, bevisat.

Vid jul 2018 bestämde sig Amina för att baka pepparkakor. Först sa hon inte vad hon skulle göra men efterhand kröp det fram. Hon planerade att ställa ut ett bord och sälja kakor till dem som gick förbi familjens hus. Pengarna skulle gå till barncentret Give a Child a Family, GCF, i Sydafrika som drivs av svenska Monica Woodhouse, som bland annat ser till att

”Många jag känner vet inte vem Monica Woodhouse är men hon bor i Sydafrika och ser hon ett barn som är i fara så hjälper hon det.”

föräldralösa barn och andra utsatta små får nya fosterfamiljer.

Varför ville du samla in pengar till dem?

– Jag har varit där många gånger med min mamma så jag vet att de har det svårt och behöver hjälp och jag ville göra skillnad.

Amina sålde inte mycket den gången, men genom fönstret filmade mamma Doreen Månsson den lilla flickan med den stora viljan, en film hon delade på sociala medier. Hon lade till ett swishnummer där den som ville stötta insamlingen kunde sätta in pengar. 20 000 kronor kunde Amina skicka iväg det året. I julas drog hon åter igång att baka, nu med kompiserna Zoe, 11 år, som själv kommer från Sydafrika. Men denna gång hade de bytt taktik.

Istället för att sälja på

uppfarten gick de runt och knackade dörr.

– Det gick superbra. Men en ville inte köpa, det tyckte jag var ganska konstigt.

Även denna gång hjälpte mamma till med ett inlägg på sociala medier. Många greps av flickornas engagemang och pengar strömmade in.

FOTO: PRIVAT

Amina på besök i Sydafrika. Pojken på bilden hittades levande begravd. I dag är han frisk och bor, tack vare GCF, i en bra fosterfamilj.

Hur mycket fick ni ihop den här gången?

– 120 500 kronor. Det känns superbra. Nu kan barnen få mer medicin, mat och vitaminer, berättar en glad Amina och tillägger.

– Många jag känner vet inte vem Monica Woodhouse är men hon bor i Sydafrika och ser hon ett barn som är i fara så hjälper hon det. En del föräldrar lämnar sina barn på gatan och då tar hon hand om dem.

Och nu kommer din insamling hjälpa barnen på centret?

– Ja, jag hoppas kunna samla in mer. För Monica hjälper Gud genom att ta hand om barnen i Afrika och jag hjälper Monica. Det blir som en present som går runt.

THERESE HEDLUND

Läs mer om arbetet på Give a Child a Family på sidan 14.

EGEN SYATELJÉ – TACK VARE UTBILDNING

Sifa Baganda, 43 år, var tidigare analfabet. Familjen var mycket fattig och blomsterförsäljningen räckte inte till för att försörja åtta barn. Tack vare utbildningen på Centre de Formation Féminin (CFF) kan hon i dag läsa och skriva. Hon är också en skicklig sömmerska med två ateljéer i Bukavu.

TEXT OCH FOTO: MARTINA HOLMBERG

UTBILDNING: BUKAVU

B

ilarna tutar och den röda sanden lägger sig som ett rött puder på skorna. Längs vägrenen sitter kvinnor på huk och säljer grönsaker och frukt. Ett meterdjupt dike skiljer vägen från raden av små bostadshus och butiker. I ett av dem råder febril aktivitet. Sifa Baganda har ett gult måttband virat runt halsen och ett blekrosa munskydd hängande på hakan.

– Här är en av mina ateljéer. Vi har en till nere i byn, min son Fiston Hyana ansvarar för den. Jag har lärt upp hela min familj.

Vid dörröppningen sitter Sifas man, Hyana Mirindi. Symaskinen går på högvarv. Koncentrerat följer han nålen som äter sig in i tyget. Längre in i rummet sitter två av deras döttrar, Amnazo och Raheli. Amnazo syr på ett stort tyg i starka färger.

RAHELI BÄR EN koboltblå blus och har en klarblå sjal svept runt huvudet likt en turban. Hon ser ut att vara i femtonårsåldern. Uppsynen är trulig och blicken drömmande; fäst mot gatan. De enkla borden står tätt placerade och färgglada tygstycken ligger utspridda på träbänkar.

– Det är trångt här och vi behöver en större lokal med plats för alla maskiner. Vi skulle också behöva investera i andra typer av symaskiner men just nu går det inte. På grund av coronan kan flera av våra leverantörer inte exportera nu. Vi säljer också mindre.

LIKT MÅNGA I VÄRLDEN påverkas deras ekonomi av coronapandemin. Ändå ser Sifa ljus på framtiden.

– Sex av våra barn studerar tack vare pengarna vi fått in. Vi lär även ut

Sifa Baganda har lärt hela familjen att sy. Det är full aktivitet i ateljén i centrum av Bukavu. Dottern Amnazo tar en kort paus i arbetet och småpratar med mamma Sifa.

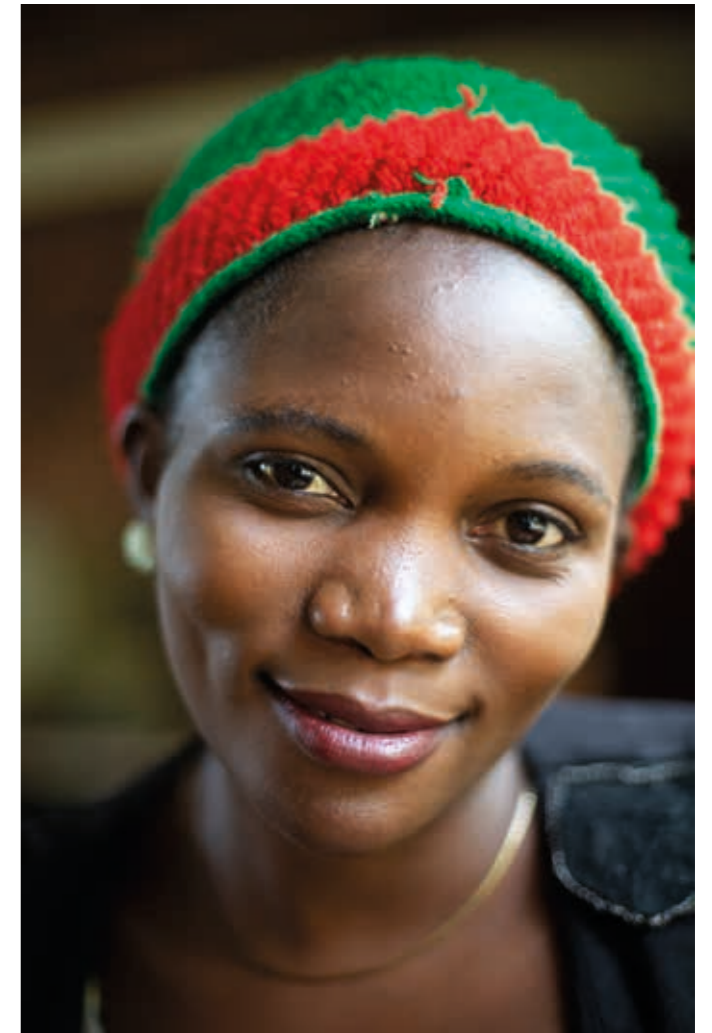

CFF vänder sig till de allra fattigaste i Bukavu där de får en chans till utbildning. Esperance Dakanabo Mambeleke är rektor på skolan.

En av eleverna visar stolt upp klänningen som hon arbetar med.

Marie Chokola tillverkar hattar och ponchos som hon säljer för några dollar. I framtiden vill hon öppna en egen syateljé.

sömnad till föräldralösa barn för att öka deras chanser att försörja sig. Jag är stolt över vad jag uppnått och tror att situationen kommer bli bättre när pandemin är över.

SIFA HAR ARBETAT HÅRT och enträget för att uppnå sin dröm. Det första året på CFF lärde hon sig läsa och skriva. Övriga två år praktiserade hon sömnad. Sifa är lyckligt lottad som fick hjälp att låna pengar efter utbildningen. Det gjorde att hon kunde köpa in ett par symaskiner, en nödvändighet för att starta upp verksamheten.

– Det var tufft i början och det tog lång tid innan jag kunde investera i fler maskiner. Men efter ett tag började folk göra beställningar. Sakta men säkert

utökade vi företaget och kunder strömmade in.

UPPE PÅ EN KULLE med hisnande utsikt över den kuperade staden ligger ett par byggnader i en avskild oas. En trappa leder till en grind som tar oss till CFF. Det är höstlov och stängt på skolan. Rektor Esperance Dakanabo Mambeleke har öppnat upp tillfälligt för att berätta om utbildningen. Ett par elever har också kommit dit för att visa när de syr.

– CFF (som stöds av Läkarmissionen) vänder sig till de allra fattigaste i Bukavu. Här lär de sig läsa, skriva och räkna. När de lärt sig baskunskaperna erbjuder vi olika yrkesutbildningar som sömnad och matlagning. Utbildningen

är totalt tre år och vi tar ut en liten avgift på tre dollar i månaden, berättar Esperance.

MÅNGA AV STUDENTERNA kommer från byar långt borta där de flytt från oroligheter. Bukavu är överbefolkat med människor som flytt från sina hem i hopp om en tryggare tillvaro. Arbetslösheten är enorm och utan yrkesutbildning är det svårt att hitta en försörjning. – Vi ger dem yrkesfärdigheter men har tyvärr inte möjlighet att hjälpa till med finansiering och uppföljning efter examen. Det är dyrt med uppstarten och alla har inte möjlighet att låna pengar. Vi hoppas att vi kan ändra på det i framtiden.

Sysalen är stor med små fönster som

”Nu tillverkar jag hattar och ponchos. Jag får en dollar för en hatt och tre dollar för en poncho. Min dröm är att starta min egen ateljé.”

släpper in tillräckligt med dagsljus för att kunna arbeta. Sifa har följt med upp till skolan. Hon har undervisat många elever som förhoppningsvis kommer att nå samma framgångar som hon själv.

ELEVERNA ÄR TILL EN BÖRJAN blyga och arbetar i tystnad. Efter en stund släpper nervositeten och de börjar prata och skratta med varandra. Marie Chokola, 22 år, är en av studenterna. Hon bär en stickad mössa i rött och

grönt som hon tillverkat själv.

– Livet innan jag började studera var mycket svårt. Jag hade ingenting att göra. Vi har ett barn och min man var också utan jobb. Det är ett mirakel att vi fick tag på mat. Nu tillverkar jag hattar och ponchos. Jag får en dollar för en hatt och tre dollar för en poncho. Min dröm är att starta min egen ateljé.

En av kvinnorna provar en klänning som hon håller på att avsluta. Sifa klipper bort ett par trådar och hjälper

henne att justera några detaljer. Klänningen är ärmlös med stora runda pi-ruetter på golvet och tyget sveper längs höfterna av vinddraget. Klasskamraterna skrattar och applåderar.

REKTORN ESPERANCE har kommit in i rummet och sätter sig på en stol med armen lutad mot dörrkarmen. Det är dags att stänga ner för dagen. Eleverna plockar ihop sina tyger och beger sig hem. Ett par dagars ledighet väntar innan skolan öppnar på nytt följande vecka.

– Det har gått bra för Sifa, det är kul att se, säger Esperance, innan vi tar farväl.

MONICAS NÖDROP GAV EKO

Den coronavåg som vällde fram över världen blev en överraskning för alla, men för dem som redan kämpade för sin överlevnad blev situationen katastrofal. Monica Woodhouse som driver barncentret Give a Child a Family i Margate, Sydafrika, ser ändå glimtar av hopp mitt i allt.

– Det har varit fantastiskt att se all generositet hos dem som velat hjälpa till.

TEXT: THERESE HEDLUND / FOTO: ANNA LEDIN WIRÉN

VÄNLIGA TIPS FRÅN MONICA

- Respektera din nästa, oavsett ålder.
- Lyssna och ta tid för dem du möter, även om du har mycket att göra.
- Fråga hur människor mår på riktigt. Våga ställa frågor.
- Var tacksam för det du har.
- Ta inte livet för givet.

INTERVJU: MONICA WOODHOUSE

L

äget i Sydafrika har varit tungt sedan covid-19 drog in. Landet stängdes ner i total lockdown med konkurser, arbetslöshet, fattigdom och självmord som följd. Inom kort hade över 1 miljon människor förlorat jobbet. Situationen var desperat för dem som redan innan levde i utsatthet och fattigdom.

FÖR MONICA WOODHOUSE, som driver barncentret Give a Child a Family, GCF, i Margate, har året som gått varit som en mardröm.

– Barnen hos oss mår bra, men alla i personalen är trötta, både fysiskt och känslomässigt. En del har inte kunnat begrava sina nära och kära. Våra svenska volontärer fick resa hem hux flux och vi har förlorat tre kollegor, två med konstaterad covid-19. All personal testas för feber varje morgon, samt att vi är väldigt noga med hygien och rengöring. Vi som jobbar i byarna får inte träffa barnen på centret och så har det varit sedan i mars. Det funkar, men det är sorgligt att inte ha kontakt med barnen. De får heller inte göra några utflykter utan måste vara på centret hela tiden.

Och nu fruktar alla den andra, ännu allvarligare, coronavåg som drar in över landet.

– Vi trodde den skulle komma först till våren men nu har de stängt alla stränder, parker och öppna platser för att försöka stoppa spridningen och det är utgångsförbud efter 23.00 på kvällen.

Ett glädjeämne är att ingen har behövt sluta på GCF under den här perioden.

– Många organisationer liknande vår har fått stänga för att de inte har kunnat

hålla sina välgörenhetsmiddagar och annat för att samla in pengar. Att vi då kunnat fortsätta att dela ut matkuponger och ge hopp till våra familjer har även gett oss hopp.

MÅNGA FAMILJER hörde av sig i panik till henne och GCF när pengarna inte räckte till mat. Barn som tidigare brukat få ett mål mat i skolan varje dag fick nu inte ens det då skolan var stängd.

– De vet att vi brukar hjälpa om vi kan och människor har gråtit av tacksamhet. Även om vi inte kan hjälpa hela världen så har vi kunnat göra skillnad för de personer vi har mött. Det hjälper en att lyfta blicken lite.

Att de kunnat hjälpa så många ser Monica som ett direkt bönesvar. Efter

att ha varit inbjuden till fruktlösa samtal hos kommunen för att hitta lösningar på situationen insåg hon att de pengar de lovats av myndigheterna inte skulle komma.

– Så jag sa till Gud: ”Du måste hjälpa mig att få ihop en miljon rand så att vi kan hjälpa dem som behöver mat”.

Sagt och gjort. Monica gjorde upprop på sociala medier och tillsammans med sina kollegor ringde hon till sådana de tidigare haft kontakt med och pengar började komma in från privatpersoner, banker, företag, försäkringsbolag och olika organisationer som ville hjälpa till.

– Tack vare det har vi kunnat dela ut 7 000 matkuponger till våra fosterfamiljer och andra vi har kontakt med

”Alla kan göra något. Det blir något av varje hundralapp du kan ge och jag önskar att fler förstod hur lätt det är att hjälpa.”

ute i byarna, som har kunnat köpa mat. Och när vi skickade ut tackkort till våra sponsorer för att visa vad pengarna gått till så skänkte de ännu mer och nu har vi fått ihop vår miljon, säger Monica med glädje i rösten.

Men det finns ännu stora moln på himlen. Ett stort problem är att många tappat respekten för landets ledning på grund av all korruption i samband med förra nedstängningen då många roffade

åt sig pengar som skulle gå till mat och munskydd.

– Och när situationen inte blev bättre av nedstängningen som ledningen lovade, så bryr sig inte folk nu när presidenten kommer med nya begränsningar. De tycker bara att de gör det svårare för dem. Är du då analfabet och inte kan ta till dig information själv blir det ännu svårare.

Du ser mycket mörker i slummen och

LÄS MER OCH STÖTTA VÅRT ARBETE:
WWW.LAKARMISSIONEN.SE

i byarna, hur gör du för att hålla fokus på det goda?

– Att ta tid för att släppa in ljuset är något jag ständigt jobbar med. Det finns så mycket mörker att jag lätt skulle drunkna annars. Under en period i början med covid, när det var riktigt mörkt och min personal hade det jobbigt, då var jag den som skulle vara stark. Då var det viktigt för mig att ta tid för att reflektera på egen hand. Jag tog ledigt några dagar, var ute i naturen och umgicks med min familj. Det fyllde mig med kraft så att jag kunde fortsätta.

– Men det är inte så att jag aldrig blir ledsen, och min bön till Gud har alltid varit: ”Låt mig aldrig sluta gråta när jag ser ett barn lida, aldrig sluta känna”. Däremot kan jag inte bära det inom mig utan jag överlämnar allt jag ser och känner till Gud. ”Du får ta det”, brukar jag säga.

DEN SISTA TIDEN har gjort det ännu tydligare för Monica att aldrig ta något för givet.

– Bara det att vi har vatten hemma. Hur länge skulle du klara dig utan det? 60 procent i Sydafrika lever utan rinnande vatten och måste varje dag gå och hämta nytt. Ändå lyckas många kämpa sig fram till en tillvaro av tacksamhet.

Och tacksamhet är oerhört viktigt för att ljuset ska vinna över mörkret, menar Monica.

– Se bara på de fosterfamiljer vi jobbar med, de har det så kämpigt och är ändå så generösa. Bara det att de ger ett barn en ny familj hos dem. De har lärt sig att alltid ge till andra av det de har.

Hur kan vi i Sverige finnas för er nu?

– Genom att göra det lilla du kan. Du behöver inte vara rik för att hjälpa. Alla kan göra något. Det blir något av varje hundralapp du kan ge och jag önskar att fler förstod hur lätt det är att hjälpa. Tänk om alla skulle ge 100 kronor i månaden för att hjälpa andra, vilken fantastisk värld vi skulle få.

Monica Woodhouse driver barncentret Give a Child a Family i Margate i Sydafrika sedan snart 30 år och har sett till att hundratals barn, som saknar eller inte kan bo med sina biologiska föräldrar, har fått en ny familj. Ett framgångsrikt koncept och arbetssätt som även har implementerats i länder som Namibia, Kenya och Moçambique.

GATUBARNET SOM BLEV FÖRETAGARE

Etienne var 12 år och levde på gatan när han kom i kontakt med gatubarnscentret Garuka i Rwandas huvudstad Kigali. I dag är han vuxen, gift och själv förälder med eget företag i fruktbranschen.

TEXT: CONNY SJÖBERG / FOTO: HÅKAN FLANK

Med stolthet visar Etienne upp frukten av sitt hårda arbete: gatubarnet som nu driver ett eget företag i Rwandas huvudstad Kigali.

E

Etienne föddes i en liten by och till en början fungerade det mesta rätt normalt. Men när han hade gått första året i skolan, rasade allt. Pappan försvann och mamman klarade inte situationen.

– Vi hade varken mat eller kläder, så jag gav mig av till Kigali och levde som gatubarn i ungefär fyra år, berättar han.

När han fick kontakt med Garuka, ett gatubarnscenter som i många år fått stöd av Läkarmissionen, hade han bott på gatan i fyra år. Första tiden på centret gick han i deras specialskola, men när han flyttades över till en vanlig skola, fick han börja i årskurs 1.

– Jag var mycket äldre än alla andra och så fortsatte det i tolv år tills jag hade gått ut gymnasiet, säger Etienne.

– Jag var lyckligtvis alltid bäst i klassen, tillägger han med ett leende

EFTER GYMNASIET började han på en ingenjörsutbildning på universitetet, men efter första året tvingades han sluta. Han hade inte råd att fortsätta. I stället började han söka jobb, men det gick trögt. Till slut fick han jobb på ett företag som malde mjöl. Lönen var låg, men han kunde i alla fall hyra sig ett rum.

– Men jag kände inte att det fanns någon framtid där.

På gymnasiet hade han träffat Fidelie, som gick två årskurser före honom. När de blev ihop tog han mod till sig och berättade att han var ett före detta gatubarn.

– Jag blev faktiskt imponerad för jag såg ju vilken förändring han hade gått igenom. Och även min familj accepterade honom, minns Fidelie.

När de gifte sig bjöd Etienne in tio före detta gatubarn till vigseln.

Den dagen Etienne flyttade in på gatubarnscentret i Kigali, togs en bild som numera finns inramad, som ett bevis på hur det en gång var.

– De har precis som jag fått ordning på sina liv och centret har blivit som vår familj. Där gjordes allt det som en god förälder gör för sitt barn. Tänk att få någon som tar hand om dig på det sättet, säger Etienne.

MEN IBLAND MÖTER han de som är kvar på gatan.

– Ja, de kommer till min fruktbutik och vädjar om något att äta eller ett jobb som bärare. Om jag inte hade kommit till centret hade jag förmodligen varit en av dem. Eller kanske hade jag varit

död, säger han och ruskar på huvudet vid tanken på det.

Fidelie är egentligen utbildad lärare, men jobbar nu som ekonomiansvarig på ett företag. De bor i ett litet hus som de hyr och företaget som Etienne har startat, blev möjligt tack vare att Fidelies familj blev borgenärer för ett lån.

– Mitt mål är att hela lånet ska vara betalt om ett år. Och får jag bara vara frisk kommer det att gå bra, säger han, men tillägger:

– Det är ingen drömtillvaro vi har idag, vi måste jobba hårt och veckorna

”Det är ingen drömtillvaro som vi har idag. Vi måste jobba hårt och veckorna när jag är på resande fot är slitsamma.”

när jag är på resande fot är slitsamma.

Innan coronapandemin gjorde nämligen Etienne regelbundna resor till såväl Tanzania som Uganda, för att köpa färsk frukt direkt från olika odlare.

– Jag åkte med buss och hade stora

summor kontanter med mig, eftersom jag köpte både till mig själv och andra handlare här på marknaden. Sedan åkte jag tillbaka med någon av de lastbilar som transporterar frukten jag köper in, förklarar han.

Fideli och Etienne är i dag föräldrar till sonen Adley Charmant.

– När han blir stor nog ska jag visa honom bilderna som togs när jag kom till centret. Han kommer nog aldrig förstå vad jag har gått igenom, men han ska få en bra utbildning och ett bättre liv än vad jag fick, lovar Etienne.

Hans egna föräldrar är båda döda.

– Mamma hann vara med på vårt bröllop och träffa vår son. För henne var jag och allt det goda som har hänt ett stort mirakel.

Etienne och Fidelie har fått en son, som de har döpt till Adley Charmant.

TORBJÖRN DRAR SKÄMT AV VÄNLIGHET

Går det att skämta på ett vänligt sätt och ändå få folk att skratta så att tårarna rinner? Ja, menar komikern Torbjörn Averås Skorup, en av Läkarmissionens nya ambassadörer.

Till Vänliga Veckan sökte vi på Läkarmissionen med ljus och lykta efter en vänlig komiker som kunde agera ambassadör och visa hur vi kan visa vänlighet mot varandra efter pandemiåret 2020. Valet föll på Torbjörn Averås Skorup, komikern som gör viral succé på sociala medier och kanske främst på instagram. Med sina empatiska och finurliga sketcher får han tusentals människor att skratta varje dag, utan

JAN TORBJÖRN AVERÅS SKORUP

Ålder: 25.

Familj: Föräldrarna Katarina och Arne, syskonen Karl, Axel, Dan, Christian och Cecilia.

Yrke: Komiker.

Gör på fritiden: Tittar på nördiga videos om infrastruktur på Youtube, lagar mat och följer dokusåpor.

att det sker på någon annans bekostnad.

För dem som inte vet vem du är, Torbjörn, hur började din komikerresa?

– Jag växte upp i Karlstad och gick estetisk linje med teaterinriktning på gymnasiet. Sen höll jag på med teater i flera ideella föreningar och var med i stora uppsättningar. År 2014 flyttade jag till Stockholm och hade en del tankar på skämt och roliga situationer vilket ledde till att jag började spela in sketcher på mobilen. I början var det väl mina vänner som "tvingades" se allt jag la ut på Instagram. Jag hade inga större tankar med det utan gjorde det mest för att det var roligt och kreativt, men långsamt började mitt instagramkonto att växa vilket ledde till samarbeten med likasinnade och dörarr började öppnas.

NÄR TORBJÖRN FICK

uppdraget att skapa kreativt innehåll på Bonnier Magazines and Brands tillsammans med komikern Johanna Nordström tog det fart på allvar. På jobbrasterna spelade de in roliga klipp som de la ut i respektive kanaler.

– Johanna hade redan en

stor följarskara och tillsammans kunde vi nå fler. Men i den vevan tackade jag ja till en fast anställning på SVT för jag var inte så pass modig att jag vågade kasta mig ut på en gång.

2020 har varit ett anorlunda år, finns det ändå något positivt som hänt dig?

– Ja, det har varit det första året då jag jobbat som frilans. Jag sa upp mig för ett år sen för att bli manusförfattare åt Pantamera humor. Så trots ett turbulent år var det jättebra att jag tog chansen. I dag hade jag nog inte vågat med tanke på bristen på uppdrag och jobb, men nu får jag jobba med det jag tycker är roligast.

TORBJÖRN GÖR sketcher om allt möjligt och nyligen intervjuade han även inrikesministern och socialministern om coronapandemin och blandade trams med allvar. Men att skämta på människors bekostnad får andra komiker göra.

– Det är klart att det finns rolig vass humor men den är inte min att förmedla. Så det blir mer triviala saker i livet som jag gärna drar till dess spets, situationer som många kan relatera till.

Vad får dig att skratta då?

– I närtid har det varit tv-serien Dips som går på SVT. Det är ingen vass humor utan rent trams och är det något jag tycker är roligt så är det just trams. När jag var runt sju år gammal såg jag en fars med mormor och morfar som Eva Rydberg medverkade i, då skrattade jag så jag fick ont i magen.

Temat för årets Vänliga Veckan är att vara vänlig mot någon som haft ett extra tufft år. Vem vill du vara vänlig mot?

– Då måste jag nog säga mormor och morfar som har suttit inne i ett år i sitt hus i Karlskoga. De får inte spela bridge med sina vänner eller ens göra enkla saker som att åka och handla. Jag saknar dem så mycket! Så när det här är över vill jag hälsa på dem och hjälpa till med allt från sommarstugan till matlagning, umgås och bara finnas där.

ANNA MALMBORG

SNÄLL- KARAMELLER

FOTO: STUAR

FOTO: ANNA LEDIN WIRÉN

FOTO: PRIVAT

LOUISE WINBLAD
Illustratör, bloggare

– Jag vill ge en snällkaramell till Mia Fernando för att hon gör kvinnors fysiska hälsa efter förlossning och graviditet tillgänglig, begriplig och framförallt synlig! Heja snipp-Mia!

Jag vill också ge en snällkaramell till min man Mattias som låter mig göra parodier på honom i sociala medier i mer eller mindre smickrande vardagskaos.

CECILIA BLANKENS
Skodesigner

– Jag vill ge en snällkaramell till alla lärare på mina barns skola i Enebyberg (säkert samma för alla lärare i landet) som varit så otroliga hela pandemiåret. De har löst nya situationer snabbt, och hållit energin hög och stämningen fantastisk trots att många av dem också varit sjuka.

FOTO: PRIVAT

MARIE HAMMARBERG (STILKONTOT)

– Jag vill ge en snällkaramell till mammor, min egen i synnerhet! Mammor som tröstar, säger ifrån, lagar och ordnar, tänker ut och planerar. Och för att citera Anna Lidbergs fantastiska skulptur: "Tack mödrar, det gjorde ni bra"! Som många andra har jag inte träffat min mamma så mycket som jag velat den senaste tiden så jag saknar henne och vill skicka lite extra kärlek till henne. "Mamma, du hade rätt om precis allt! Jag älskar dig!"

ANN SÖDERLUND
Programledare, mediaprofil

– Jag vill ge en snällkaramell till min pappa Görans flickvän Rosie. Under detta minst sagt utmanande coronår har pappa haft problem med fötterna och varit allmänt krasslig. Då har Rosie funnits där, stöttat och pysslat trots att dom precis flyttat ihop och inte kände varandra så bra. Kram på dig fina Rosie! Tusen rosor är du värd!

FOTO: CAROLINA BYRMO

FOTO: LOUISE WINBLAD

BONNIE BLANKENS
Storasyster, skolbarn

– Min snällkaramell ger jag Greta Thunberg som just fyllt 18 och som är så viktig för vårt klimat, för att hon vågar stå upp för det hon tycker är rätt. Jag är inspirerad av henne!

LOTTA GRAY
Journalist, författare

– Jag vill ge snällkarameller till Dr Denis Mukwege för hans outröttliga arbete med att sprida kunskap om situationen för kvinnorna i Kongo trots enorma utmaningar.

Vill även ge en snällkaramell till de vardagshjältar som sedan i mars kämpat i vården för att rädda liv och stötta anhöriga under rådande pandemi med stort personligt engagemang.

FOTO: HÅKAN FLANK

Vi frågade några av Läkarmissionens vänner och ambassadörer vem de vill ge en Snällkaramell fylld med värme under Vänliga Veckan.

TEXT: THERESE HEDLUND

GABRIEL FORSS
Sångare och körledare

– Jag skulle vilja ge en snällkaramell till världens bästa Doreen Månsson. Med ett enormt stort hjärta bjuder hon alltid in till middagar, till och med på självaste julafton. När min mamma fick åka in på sjukhus under hösten skickade hon ett stort paket med pyssel, tidningar och choklad till henne. När jag var lite låg inför min födelsedag fixade hon och hennes familj en jättehärlig grillfest för alla mina vänner. Att hon är en otroligt begåvad programledare det har ingen missat men hon är också en lyssnare som ger de bästa råden och en jättefin vän.

”FÖRST SKA MAN BORRA EN BRUNN”

Vatten, sanitet och hygien hänger ihop, men det finns oväntade kopplingar som kanske inte alla har tänkt på. Det menar Leif Zetterlund, Läkarmissionens landchef i Tchad, som i hela sitt yrkesliv arbetat med vatten och sanitetsfrågor.

TEXT: EVA NORDENSTAM VON DELWIG / FOTO: TORLEIF SVENSSON

Ett av de områden Läkarmissionen arbetar med går under beteckningen WASH. Det står för vatten, sanitet och hygien. Leif Zetterlund har arbetat med det i stora delar av sitt yrkesliv. Just nu pendlar han mellan Leksand och jobbet som landchef i Tchad där han lär ut brunnsborrning och hur man kan förbättra hygien för att hindra sjukdomar.

– Vatten är viktigast, och mycket vatten är den bästa hjälpen när det kommer till just sanitet och hygien. Därför ska man alltid börja med att borra en brunn.

Sedan när man vet att det finns vatten, kan man bygga en skola eller en klinik.

– Men i dag uppmanas vi ibland att borra brunnar till en nybyggd klinik där det är väldigt svårt att hitta vatten. Då blir det fel ordning. Vatten är A och O.

Finns det regler hur man jobbar med WASH?

– Vi arbetar enligt CLTS-modellen (Community Level Total Sanitation) som handlar om att varje hushåll ska ha en egen latrin men de ska också ha motivation att gräva den själv. Väldigt många sjukdomar i Afrika är vattenbur-

na och kunskapen om samband mellan hygien och hälsa är viktig. Därför är det flera utbildningsmoment som ingår i det här, under en fyra-sexdagars kurs.

Toaletter kan se ut och fungera på olika sätt. I Japan finns ju toaletter som passar på att tvätta de nedre regionerna när folk ändå sitter där. Vilken är din favorittoilet?

– I Sverige sitter vi ofta med tidning och mobiltelefon på toaletten och det kan ju vara bekvämt, men när man står på huk blir det mer tryck. Så det tror jag är att föredra, även om det är jobbigare.

”Tchad är ett av världens fattigaste länder och jag är imponerad över alla stationer med handtvätt som nu finns där på grund av covid-19.”

Om du kommer till en toalett i Sudan så finns det alltid en karaff med vatten vid toaletten, så om det saknas toalettpapper så kan man tvätta sig. Det är också en bra sak.

Hur ser kunskapen ut i de länder där

vi arbetar kring vikten av att tvätta händerna?

– Tchad är ett av världens fattigaste länder och jag är imponerad över alla stationer med handtvätt som nu finns där på grund av covid-19. De har dock

Leif Zetterlund, Läkarmissionens landchef i Tchad.

alltid varit noga med handhygien vid måltider. Då kommer de med tvättfat och tvål till alla gäster så de kan tvätta sig innan maten.

Vilka andra hygienrutiner lär ni ut förutom handtvätt?

– Hur man ska förvara mat och vatten, hur man håller kärlen rena och sådana saker. En del i utbildningen vi ger handlar om att ta en tallrik med mat och en annan med skit på och sen visa hur flugorna flyger mellan maten och skiten. Det blir ett väldigt tydligt exempel på vikten av att hålla flugorna borta från maten och att ha latrinerna långt från köket.

Du har lång erfarenhet av WASH. Hur kom det sig att du började jobba med det?

– Vatten har alltid intresserat mig. När jag fick komma till Afrika och jobba med vatten så såg jag den fantastiska potentialen som fanns här i att förändra människors liv. Att få rent vatten är att öka levnadsstandarden för människor. Det är väldigt meningsfullt.

Går det framåt här i världen när det gäller vatten och sanitet?

– Utmaningarna är stora på grund av befolkningsökningen. Vi behöver komma ikapp med det rena vattnet. Samtidigt sjunker grundnivån på vatten på många ställen. Vi behöver bli bättre på att ta tillvara och rena det ytliga vattnet som exempelvis finns i floder. Vi skulle också behöva hitta billigare metoder för att rena havsvatten. Det går att göra men är väldigt dyrt.

Sen eftersom det här är Vänliga Veckan-numret, vem eller vilka vill du vara extra vänlig mot nu?

– Jag vill vara vänlig mot alla jag möter i vardagen och får väl gå en extra mil nu när det är Vänliga Veckan och se vilka i min omgivning som behöver extra vänlighet.

Nina Campioni är journalist, författare och programledare samt driver podden "Vattnet går" med samtal om graviditet, förlossning och moderskap. Nina är sedan flera år en av Läkarmissionens ambassadörer.

"Vi borde höja statusen på snällhet"

Vänliga Veckan är här och även om vi nog kan få klappa oss på axeln och säga att vi är ett rätt så vänligt folk så undrar jag varför ordet snäll ofta också får epitetet "för" framför? Du är *för* snäll. Som om det vore något negativt. Absolut, det kan ju vara så att den som är för snäll ger alldeles för mycket av sig själv och inte får tillräckligt tillbaka. Men på det stora hela borde väl snällhet vara något för alla att sträva efter? Jag tycker vi borde höja statusen på snällhet.

I en tid då det alltför ofta anses för lamt att vara snäll, där tuffhet och vassa armbågar länge varit det som ska ta dig någonstans, behöver vi påminnas om att vår nyfunna "ta ingen skit"-attityd inte behöver innebära att det är fel att vara snäll. Det är liksom inte motsatser till varandra. De kan samexistera på ett alldeles ypperligt vis. För om vi lyckas vara snälla både mot andra och oss själva, ja då har vi plötsligt en symbios som känns ganska härlig, visst?

JAG HAR I HELA MITT LIV fått höra att jag är snäll. Och det låter ju fint. Men undertonen har andats mer "mjäkig" och "mesig" och då känns det genast inte lika skoj. Hur kan ett positivt ord vara så negativt laddat? I många år har jag försökt spela tuffare, låtsas vara lite hårdare. Precis som om det är det världen behöver mer av?

Det var inte förrän jag kom över trettiofemårsstrecket som jag insåg att,

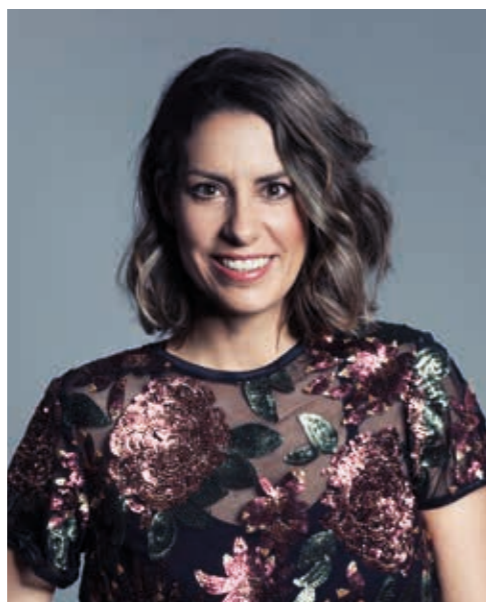

FOTO: JOHAN LYGBRELL

"Snällhet är cyklistiskt precis som kretsloppet. Om du är snäll mot andra, får du snällhet tillbaka."

hallå, det är ju rätt bra att vara snäll? Och framför allt är det ganska härligt att vara schysst mot mig själv. Att ta bort pressen, klappa mig själv på axeln och tacka mig själv för att jag är bra. Ja, och då blev det plötsligt *ännu* enklare att sprida vänlighet till andra.

Och det känns som att omvärlden också börjar upptäcka det nu. Efter fyra år av totalt mörker med världsledare som prioriterat allt annat än vänlighet så vaknar vi nu till en tid där det kanske kan bli trendigt att vara snäll igen.

RAPPAREN EMINEM sa det bäst "Jag bryr mig inte om du är svart, vit, straight, bisexuell, homosexuell, kort, lång, tjock, smal, rik eller fattig. Om du är snäll mot mig, så är jag snäll mot dig. Så enkelt är det."

Ingen människa föds ond eller otrevlig men omvärlden kan vara allt annat än snäll och ingen av oss är immuna mot vad livet utmanar oss med. Att hellre stryka medhårs än mothårs betyder inte att man blir en dörrmatta. Snarare kanske det öppnar nya dörrar för nya människor och nya berättelser som förgyller ditt liv. För snällhet är cyklistiskt precis som kretsloppet. Om du är snäll mot andra, får du snällhet tillbaka.

Och även om det ibland känns som om vissa människor är bortom hopp så tror jag att det finns ett ljus långt där inne som du och jag kan locka fram. Så låt Vänliga Veckan flyta ut och bli till vänliga året. Det kan vi sannerligen behöva 2021.

FOTO: HÅKAN FLANK

En brunn med vatten förändrar livet i en hel by

Nu kan du förse hela byar med rent vatten i ett av världens fattigaste länder.

Niger är tre gånger så stort som Sverige men består till stora delar av ökenlandskap.

Det dagliga sökandet efter vatten är därför högsta prioritet för landsbygdsbefolkningen. Det tunga ansvaret för vattenförsörjningen faller oftast på kvinnor och flickor som får vandra långa,

tidskrävande sträckor för att hämta vatten. Men det är inte bara oerhört tungt och långt, det kan även vara farligt. Kvinnorna och flickorna har heller inte tid med vare sig studier eller yrkesutbildningar när högsta prioritet är att hämta vatten för överlevnad. Vattnet är dessutom ofta förorenat och kan orsaka sjukdom och i värsta fall död.

En brunn med friskt och rent vatten kan därför leda till stor förändring, inte bara för kvinnor och flickor, utan för alla i byn, även djuren.

ANNA MALMBORG
Läs mer om projektet i **Läkarmissionens gåvoshop** där du kan stödja brunnsborrning. Du kan också ge en engångsgåva till pg 90 00 21-7. Märk gåvan "vatten".

Så handlar du i vår gåvoshop

Det är inte lätt att köpa presenter till den som redan har "allt", eller som inte gillar prylar. Då är det perfekt att använda Läkarmissionens fina presentbutik på nätet. Där hittar du konkreta hjälpinsatser att ge bort – eller välja när du själv vill ge en gåva till

ett biståndsprojekt. Där finns något för varje plånbok, från 50 kronor och uppåt. Gåvan gör gott för den som ger och den som får samtidigt som den gör stor nytta. Gå in på vår hemsida, lakarmissionen.se och klicka på Gåvoshop. Välj vilket projekt du vill stödja och belopp. Följ sedan instruktionerna för betalning.

Du kan betala via din internetbank, med bankkort eller med inbetalningskort. Ange om du vill ha ett gåvobevis och lägg då in din personliga hälsning. Gåvobeviset kan du få som en pdf att mejla vidare eller att skriva ut. Du kan även välja att beställa ett gåvokort som trycks och skickas till den adress du anger.

Lätt

	4	2	8		6		3	9
				3		2		8
	9			1			6	
						3		
		7			3			
3	6		9		2		4	
6	1						8	
9		4	1					3
	3		7					9

© BULLS

Medelsvår

6		2				8		5
	1			5		2	3	
			9	6		4		
		8			6	9	4	
			5				3	2
2		3	1					6
4		6	2					
8				4				

© BULLS

Fyll i de tomma rutorna så att alla siffror från 1-9 finns med i varje lodrät och vågrät rad, samt i varje fält med 9 rutor.

Krysslösning december

Här är det rätta svaret på korsordet i decembernumret 2020. Ett stort grattis till Ing-Britt Filipson, Mullsjö, Karin Wallander, Västra Frölunda och AM Malmgren, Södertälje.

HAR NÅGON DU KÄNNER HAFT ETT TUFFT ÅR?

Passa på att uppmuntra under Vänliga Veckan, eller under någon annan av årets 52 veckor!

FOTO BART LARUE

Två exempel på Läkarmissionens biståndsarbete, projekt

Korsordet innehåller ord som: PLATTFORM, FÄR NJUTA AV TRIUMFEN, ÖNSKA OJÄRT, FÖRNYATS, HEMMAN, FARIT HÄRT FRAM, KAN VISA VÄGEN, FOLK I INDIEN, NOTSKRIFT, BRITT-FÄLT, KAN SITT GOTLAND JORD, VISS VISSENHET, LIGGER INNE UTE, BIBEL-LAND LYXÅK, STRÅ SÖM-MAR, HELGO-LAND, EN VISS MÅNGD VASK, HÖRS VID NÖD, UPP-VAKT-NING, DRIVS NED, HAR EJ PRO-VATS, HÄR-IFRÅN STUND, HÅL-LER IHOP, GER UPP LEGE-RING, DE-CEMBER-GRABB, RIE-DEL, RÄTTS-EN-LIGT, SVANS-HÄR NÖT, ERNST PÅ SCEN, HISS-RÖR-ELSE, KART-MAR-KERAS, UNGE-FÄR SÅ DÄR, VÄRDS-HUS, 2019, TILL-FÄL-LIGT MER, RITADE ROLIGT LANKARS LIKA, KAN LYFTA TUNNA, SLY-VÄXT, LJUD-UPP-LEV-ELSE, FILMA-DE I "SKI-DOO", UPP-SYN.

Konstruktion: Text & Bild Lars Fridestig

Klipp ut och skicka!

Ges ut av Läkarmissionen och är en organisations- och medlemstidning

Gåvor till Läkarmissionen på plusgiro 90 00 21-7

Swish: 90 00 217

Ansvarig utgivare:
Eva Nordenstam von Delwig
Biståndsprojekt:
Kam Koolash
Redaktör:
Therese Hedlund
Redigering:
Peter Wickberg

Givarservice:
info@lakarmissionen.se
Annonsbokning:
Hanna Rosell
hanna.rosell@lakarmissionen.se
Produktion:
Swedmedia
Tryckeri:
V-TAB, Vimmerby

Postadress:
Läkarmissionen
162 88 Vällingby
Telefon:
08-620 02 00 växel
Hemsida:
www.lakarmissionen.se
E-postadress:
info@lakarmissionen.se

Februarikrysset

Du behöver inte skicka in hela krysset. Fyll bara i tävlingskupongen här bredvid eller skriv svaren på ett vykort. Skicka till: Läkarmissionen, Siktgatan 8, 162 88 Vällingby. Märk kuvertet "Journalenkrysset nummer 1, 2021". Senast den 1 mars vill vi ha ditt svar. De tre först öppnade rätta lösningarna vinner boken *Längtan visar vägen* av Patricia Tudor Sandahl.

.....
.....
.....
.....
.....
Namn

Adress

Postadress

Din testamentsgåva gör skillnad

Det sägs ibland att vi i Sverige har svårt att tala om det här med att skriva testamente.

Kanske för att det indirekt blir en påminnelse om att vi alla en gång ska lämna jordelivet. Och för att det handlar om våra pengar och andra ekonomiska tillgångar.

Men att skriva sitt testamente är varken märkvärdigt eller konstigt. Det är helt enkelt ett papper där vi talar om vad vi vill ska hända med de ägodelar vi lämnar efter oss.

Det är helt frivilligt att skriva testamente, och den som ångrar sig kan bara riva sönder det, så är det ur världen.

Ring oss på telefon 08-620 02 00 om du har frågor kring gåvor och testamenten eller vill beställa vår testamentes-mapp. Läs mer på lakarmissionen.se

Läkarmissionen

Siktgatan 8, 162 88 Vällingby.
E-post: info@lakarmissionen.se